

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8776

гр. София, 26.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА**
АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от **МАРИЯ ИВ. ИВАНОВА АНГЕЛОВА**
Гражданско дело № 20231110168031 по описа за 2023 година

Съдът е сезиран с искова молба от ЗК „Лев инс“ АД срещу Агенция „Пътна инфраструктура“, с която е предявен иск с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД. Ищецът твърди, че по договор за застраховка имущество “Каско” заплатил на застрахования сума в размер 1 898,81 лева – обезщетение за щети на МПС, резултат от ПТП, настъпило на 29.05.2021 год. при движение по път трети клас №902 на км. 10 между с. Кантарджиево-с.Климентово. Вредите били причинени от попадане на застрахования автомобил в небезопасна и необозначена дупка на пътното платно, а отговорен за настъпилото ПТП бил ответникът Агенция „Пътна инфраструктура“, предвид неизпълнение на вменените му задължения. Ищецът моли съдът да постанови решение, по силата на което съдът да признае за установено, че ответникът му дължи сумата от 1 898,81 лева, ведно със законната лихва върху главницата считано от депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в съда-06.02.2023 г. до окончателното плащане. Претендира присъждане на разноски.

В срока за отговор по чл.131 ГПК ответникът Агенция „Пътна инфраструктура“ прави възражение за местна неподсъдност на спора, като допълнително дава становище за неоснователност на предявения иск.

Предвид нормата на чл. 108, ал. 2, изр. 1 ГПК искове срещу държавата и държавни учреждения, включително поделения и клонове на последните се предявяват пред съда, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спорът, освен в случаите по чл. 109 и 110 ГПК. Подсъдността, регламентирана в цитираната разпоредба, не ограничава източника на правоотношението, поради което следва да се приеме, че същата е приложима както за правоотношения, възникнали на договорно основание, така и за правоотношения, възникнали на извъндоговорно основание. На основание нормата на чл. 119, ал. 3 ГПК възражение за неподсъдност на делото по чл. 108, ал. 2 ГПК може да се прави от ответника най-късно в срока за отговор на исковата молба, което в случая ответникът е

сторил, но може да се повдига служебно и от съда до приключване на първото по делото заседание.

По горните доводи Софийски районен съд при проверка процесуалните предпоставки за разглеждане на спора във връзка с чл. 118, ал. 1 ГПК, вр. чл. 108, ал. 2 ГПК, предвид постъпилото в срок възражение на ответника по чл. 119, ал. 3 ГПК, неговото качество и мястото, на което се твърди, че настъпило застрахователното събитие, респ. на което възникнало правоотношението, намира, че сезиралата го искова молба му е неподсъдна по правилата на местната подсъдност. Поради това производството пред настоящия съдебен състав следва да бъде прекратено, а делото изпратено във връзка с чл. 118, ал. 2 ГПК по компетентност на Районен съд – гр. Варна.

По изложените мотиви Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело №68451/2023г. по описа на СРС, II ГО, 75-ти състав.

Изпраща делото на Районен съд – гр. Варна по компетентност.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщението до страните за постановяването му.

След влизане в сила на определението делото да се изпрати на РС- Варна.

Съдия при Софийски районен съд: _____